

ZGODNJA DANICA. KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej

Tečaj XL.

V Ljubljani, 10. rožnika 1887.

List 23.

Šolske knjige iz rok — kaj pa zdaj?

(Dalje.)

Veliko je mladenčev in móž, ki so bili doma prav kerščansko izrejeni, in bi se bili zveličali, ko bi bili umerli precej po prvem sv. obhajilu. Nekteri res nekaj časa pobožno živé, potlej pa se pokvarijo, ter odpadejo več ali manj. — Kaj je vzrok temu? Največ družčina ali pajdaštvo iz mladib lét. Marsikdo je bil poprej lep in dober kakor sv. Alojzij, zdaj pa je kakor truhljeno déblo, duša mu je prazna, razdejana, zato, ker je zahajal v malopridne družčine.

Neskončno veliko je toraj ležeče na tem, da se družiš in pajdašiš s takimi, ki so sami pošteni in kerščanski. Ne misli, da se brez škode moreš družiti tudi s slabimi in porednimi tovariši, češ, da si že dosti vterjen. Človek je bolj nagnjen k hudemu, kakor k dobremu; zatoraj hudobni pogovori, hudobni izgledi imajo pogubljivi strup za mlado dušo, če tudi je bila nepopačena doslej. Zdravo jabelko deni v skledo k gnjilim; kaj bo? Gnčila jabelka ne bodo ozdravela. zdravo pa bo jelo gnjiti. Ako je v kraju, kjer moraš bivati, katoliška družba, ali mladeniška bratovščina, daj se vanjo zapisati. Kjer tega ni, in ti nečeš biti brez tovarštva, pridruži se enemu ali dvema mladeničema. Pri tovarišu svojega stanú boš opazil v kratkem, kakošen duh da vlada v njem. Ako spoštuje duhovne in vsako nedeljo hodi v cerkev, ako ne govori nesramnih besedi, ako drugim ne zabavlja in jih ne zmérja; smeš misliti, da njegova družba ti ne bo škodovala. Je pa tudi pleme pobožnjakov, ki radi in veliko govore, kterih se pa katoličan ogibati mora, ker njih besede so podobne kosu kruha, v katerem so strupeva zerna. V njih besedah je strup krivoverstva in čerta zoper katoliško Cerkev: zaničljivo govore o sveti maši, o duhovnih, o ss. zakramentih, o češčenju svetnikov, še Boga v nebesih ne pusté v miru. To so farizeji, hinavci, lažnjivi preroki.

Sicer pa, če se ti ne posreči, da bi dobil enega ali dveh dobrih prijateljev, če si primoran občevati z nekerščanskimi ljudmi, skazuj se terdnega in neustrašljivega. Resen bodi, kader ti je poslušati dvoumne šale in nesramne besede. Ne méni se za psovanje nesramnih jezikov, za ljudi, ki nimajo poštenja in ne vere. Poznam moža, ki je kot vojak klečé opravljal svojo večerno molitev. Od začetka so se mu smejali, češ, da je vojak

od božjega groba. A kaj mu je to škodovalo. Prav nič ne. Koristilo mu je pa veliko, ker si je pridobil plačilo v nebesih, ktero je obljubil Zveličar onim, ki zavoljo njega terpé zasramovanje. Tudi nasprotuiki in nagajivci ter psovalci sv. vere bolj čislajo pogumnega katoličana, kakor pa slabanjo in strahopetneža, ki hoče biti kerščanski, pa si ne upa kerščanstva svojega pred vsakim pokazati.

Pa ti moraš iti še dalje. Kakor popačen človek še druge popačuje, tako delaj tudi ti, toda nasprotno. Kader imaš priložnost, in kader vidiš nevednega in neskušnega, poduči ga, opomni ga, pripelji ga spet na pravo pot. Ako postavni kerščanski mladenič tovariša opominja, ta dostikrat več opravi, ko duhoven, ali star mož, ali pobožna žena. — Kader pa tvoj stan ne veže hoditi v slabe družčine, nikar ne hodi v nevarnost; vidil boš zvečer, da te ne bo konec, ako si šel v hišo božjo, in ne v šotor satanov. —

Ker sem ti pokazal, kaj je neobhodno potrebno za kerščansko življenje, hočem ti dati še nekaj stražnikov, da ne zajdeš.

1.) V listih svetega aposteljna Pavla je znamenit stavek; glasi se: „Svoje telo deržim v strahu in sužnosti, da se sam ne pogubim, ko drugim pridigujem.“ Mož tedaj, ki je spreobehnil cele dežele, še ta bi se bil mogel pogubiti, ko ne bi bil strahoval svojega telesa. Strahovanje telesa pa nikomur ni potrebniše, ko mladeničem. Telo je pokvarjeno s podedovanim grehom, nagnjenja njegova so hujša od živalskih. Gibljejo se v njem poželenja in hotenja, časih prav močna, ki so zmožna človeka pripraviti v naj hujši gréh, v časno in večno pogubo, ako jim odjenjuje, ako se jim ne ustavlja, ako se z njimi ne bojuje, ako jih ne premaguje. S telesom je tako-le: Ako človek, zlasti mladi človek, vse nerodno poželenje strahuje in premaguje, t. j. da se poželenju ne udaja, da ne privoljuje, tu postane telo samo nekam krotko, rekel bi, pametno, ter poželi le, kar je prav, na primér: hrane, obleke, spanja, tako da živi marsikteri brez truda in težave zmerno, zderžno, ker je zgodaj telo učil pokorščine in pametne castrosti. Kdor pa se mlad udaja počutnemu poželenju, se mu bo vsako leto težje ustavljal. Sveti Janez Zlatoust pravi o njih, da si sami stvarijo hudobnega duha, ki jih goni zmeraj v nove grehe.

(Dalje nasl.)

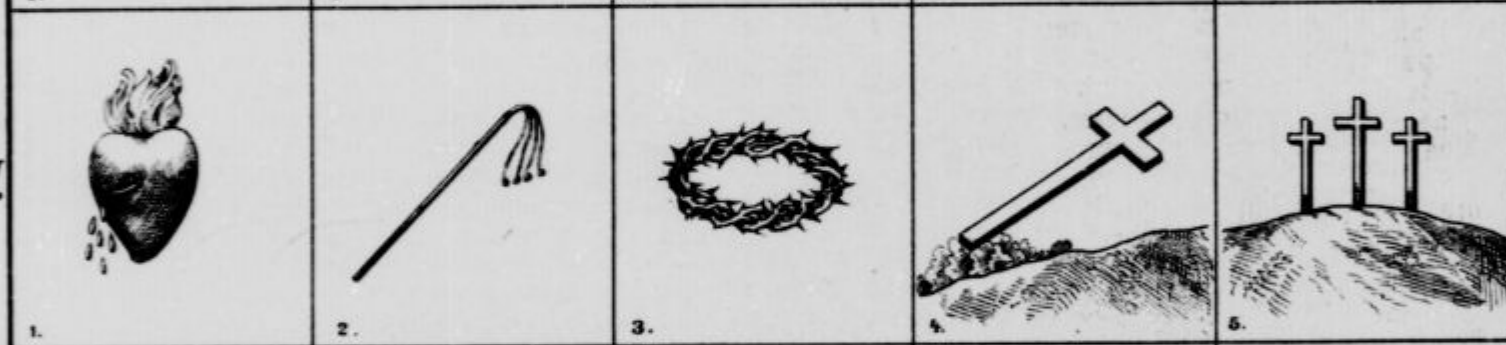

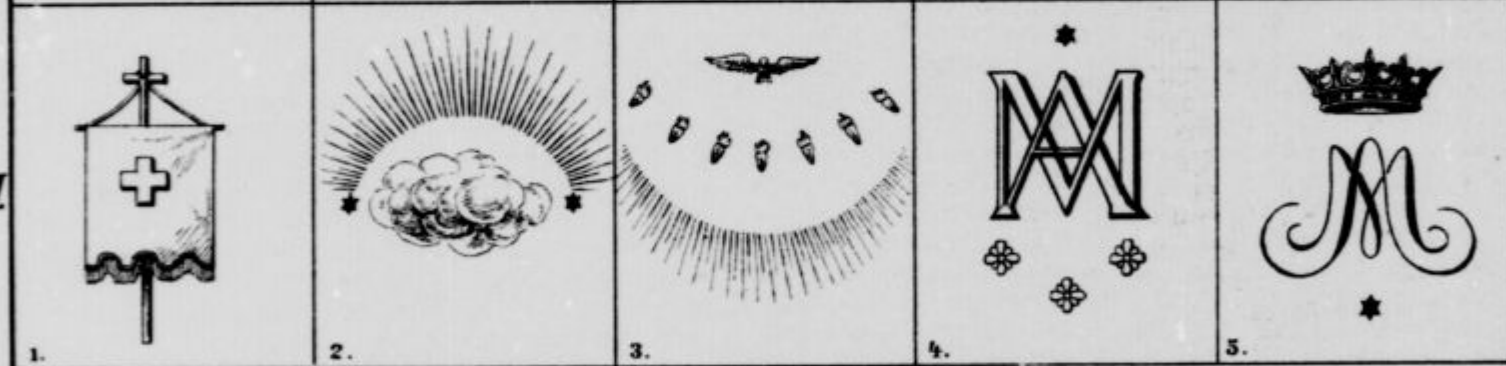
I.

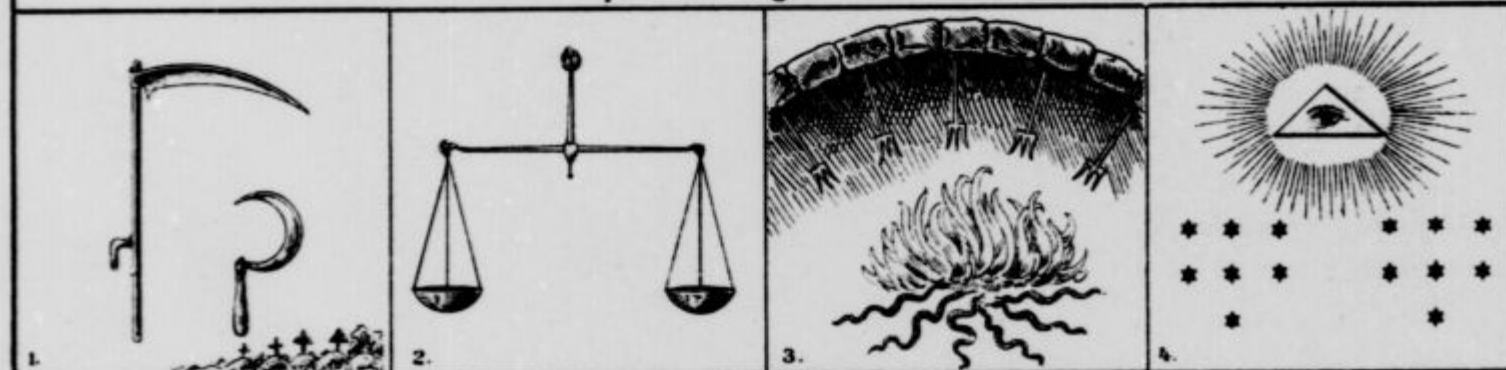
II.

III.

B.) Stiri poslednje reči človekove:

Katekizem v podobah.

(Pis. M. S.)

(Konec.)

Pojasnovanje podob. (Gl. na sliki tab. II.)

A.) Sv. Rožni venec: Zgoraj v sredi Vera (križ), Upanje (sidro), ljubezen (serce goreče), in tri zvezde, ki svetijo sem doli na svet.

I. Veseli del. 1. Lilija (angelj Gabriel z lilijo pozdravi Marijo in ona je spočela od sv. Duha (žarki v kotu zgornjem). 2. Marija obišče Elizabeto. Ta pozdravi: Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojega telesa (Jezus): sladko imé. 3. „Kterega si Devica rodila.“ Ob rojstvu se je med drugim prikazala ne navadno svetla zvezda, ki je Modre peljala k betlehemskega hlevcu. 4. „Kterega si Devica v tempeljnu darovala.“ Simeon starček je imenoval Jezusa „luč sveta“ in o „svečnici“ se blagoslavljajo sveče. 5. „Kterega si Devica v tempeljnu našla.“ Med „učeniki“ (učitelji): Knjiga je naj primérniša podoba učencov in učencev.

II. Žalostni del. 1. „Kteri je za nas kervavi pot potil.“ Jezus je v sercu čutil silno žalost (serce ranjeno kervaveče, da kapljice kervi na tla padajo). 2. „Kteri je za nas bičan bil“ (bič). 3. „Kteri je za nas s ternjem kronan bil“ (ternjeva krona). 4. „Kteri je za nas težki križ nesel“ (križ po strani, in gerda pot s kamenjem posuta). 5. „Kteri je za nas križan bil“ (Kalvarija in na njej trije križi). Tega otroci najlože narišejo, nu sej je pač potrebno, da ga velikokrat molijo, saj pri sv. maši, ako nimajo bukvic, in da premišlujejo o tem.

III. Častiti del. 1. „Kteri je (častit) od smerti vstal.“ (Po katoliških cerkvah je na glavnem altarju navadno: „Resurrexit“! Kristus z banderom.) 2. „Kteri je (častitljiv) v nebesa šel.“ (Svetel oblak ga je zakril, in prišla sta doli dva angelja: dve zvezdi). 3. „Kteri je sv. Duha poslal“ (golobček pa se tudi izpusti, in sedem gorečih jezikov, pomenjajočih 7 darov sv. Duha). 4. „Kteri je tebe (Marija) v nebesa vzel“ (Marija je „roža duhovna“ — milosti polna, zato tri rožice pod imenom Marijnim). 5. „Kteri je tebe v nebesih kronal“ (sladko ime Marjje kronano, in spodaj zvezda bodisi „danica“ ali „večernica“, kar je za nas oboje Mati Božja).

B.) Štiri poslednje reči človekove.

- 1.) Smert: Kosa, serp, trava pokošena, grobovi!
- 2.) Sodba: Tehtnica: sv. Mihael ima navadno tehtnico in goreči meč.
- 3.) Pekel: Ječa, pet vil, terpljenje nezmerno vseh peterih občutkov, ogenj večni, kače, z maj peklenški, ki duše muči.
- 4.) Nebesa: Okó božje neizrečeno svetlo, in spodaj na desni in na levi po 7 zvezdic, t. j. vsi oni, ki pojdejo v večno kraljestvo Božje, ker so si ga zaslužili s 7 dobrimi deli usmiljenja, bodisi možki — svetniki ali ženske — svetnice.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Z Ježice, 31. majnika. (Misijon.) Po mnogih farah naše domovine so že okusili dobroto sv. misijona, te milosti je bila deležna letos tudi fara Ježica. Obhajal se je namreč tukaj od 18. do 25. majnika sv. misijon, kterega so vodili čast. gospodje lazaristi iz Ljubljane prečast. oo.: superijor Ignacij Böhm, Urban Nežmah in Adolf Pogorelec.

Farani so sploh prav pridno in z veliko vneto hodili k sv. opravilom, zvesto poslušali čverste govore gorečih gospodov misijonarjev; očitno se je vidilo, da so jim besede gosp. govornikov šle k sercu. Zunaj malih otrok, ki še niso za spoved, so zelo redki v fari, ki bi ne bili o času sv. misijona pri spovedi in sv. obhajilu.

Silno veliko dobrega je storil ta močno zaželeni misijon, njegov dober sad se lepo kaže; Bog daj, da bi bil tudi stanoviten. K stanovitnosti bode farane opominjal in spodbujal sv. misijonski križ, ki visi v novi, njemu po prostovoljnih darovih faranov lično sozidani kapelici pred cerkvijo, katero kapelico so milostni gosp. prošt dr. Anton Jarc blagoslovili 8. majnika. Mnogo molitve se sedaj stori pred sv. misijonskim križem.

Med sv. misijonom se je ustanovila tudi „družba treznosti“, k njej je do danes pristopilo 268 udov, in ta številka naj bi se po Božji milosti toliko povečala, da zgine šnops popolnoma iz naše fare.

Naj sledi tu versta sv. misijonskih opravil.

Začetek: 18. majnika popoldne ob 2 z naukom in spovedjo otrok. Po nauku za otroke so bile litanije Matere Božje.

19. majnika: ob 6 zjutraj „Veni S. Spiritus“, vvodni govor, ponovljenje kerstne obljube otrok pred kerstnim kamnom (ginljivo je bilo to poslušati in gledati), sv. maša in obhajilo otrok. Ob 10 rožni venec, sv. maša z blagoslovom, druga misijonska pridiga. O 1/3 popoldne sv. križev pot, tretja misijonska pridiga, litanije Matere Božje, spoved za odraslene do 8ih, spokorni zvon se oglasi ob 8ih zvečer.

Tako vsaki dan, le zjutraj je bil pozneje ta razloček, da je bila vselej ob 6ih sv. maša z blagoslovom in potem misijonska pridiga.

22. majn. zjutraj pridiga od pijanosti in pripočilo „družbe treznosti.“

23. majn. zjutraj stanovska pridiga za zakonske in starše in ob 11ih stanovska pridiga za mladenče.

24. majnika ob 11ih stanovska pridiga za dekleta, popoldne pa pridiga od presvetega Rešnjega Telesa in sprave (splošni jok po cerkvi).

25. majn. ob 10ih črna peta sv. maša, pridiga za ranjke in libera. O 3/3 popoldne sklep: blagoslov misijonskega križa, slovesna procesija s Križem (neslo ga je osem mladenčev, iz vsake vasi v fari kteri, male belo oblečene deklice so šle na vsaki strani s svečami, odrasčene dekleta so bile križ pa s čednim vencem ozaljšale; procesija je bila posebno velika), potem 5 očenašev i. t. d. pred misijonskim križem, blagoslovljenje rožnih vencev, križčkov, svetnic, pridiga od sv. Križa, papežev blagoslov, litanije Matere Božje in Te-Deum.

Misijonski odpustki se dobivajo od tega dne (25. majn.) še 14 dni za tiste domače farane, ki niso mogli o času sv. misijona priti spovedi....

Pohvalno zasluži tudi omenjeno biti lepo in spodbudno petje v cerkvi in pri procesiji, ki ga je domači gosp. učitelj vodil neutrujeno.

Bog poverni z obilnimi dušnimi in telesnimi dobrotami prečast. oo. misijonarjem njih veliki trud, pa tudi vsim onim gospodom, ki so bili prišli pomagat spovedovat.

Fr. P.

Boh. Bistrica 5/6. Na Binkoštno nedeljo imeli smo pri nas zopet lepo slovesnost. Blagoslovili so nam č. g. župnik prekrasno podobo Lurške Matere Božje, ki jo je izdelal g. Jože Grošelj. Pred litanijami, prineslo je 10 fantov lepo podobo v cerkev na evangelijsko stran velikega oltarja. Tako mil, tako prijazen je bil pogled Marije D. po cerkvi, da se je zdelo nam, kakor bi se bila živa v tem trenutku prikazala. Po litanijah blagoslovili so g. župnik pred oltarjem podobo, potem so jo

zopet vzdignili ter jo nesli na odločeni kraj; 8 deklic z vencu je šlo ob straneh s prižganimi svečami; zvonovi iz zvouka so jo milo pozdravljali, pa pevci spremljali z domačo godbo ter smo po poti peli Marijine pesmi, in na čelu šla sta čast. gg. duhovna.

Ko dospemo na odločeni kraj v Gornjo Vas, postavijo fantje podobo na nosilnici pred znamenjem na tla, potem gosp. župnik blagoslové še znamenje, nato postavijo Marijino podobo v lepo s slavolokom, z vencu in zastavami okinčano znamenje. Ko je podoba že stala v svojem novem, lepo ozaljšanem stanovanju, so imeli g. župnik še kratek jedernat govor o tej slovesnosti ter so nas opominjali, da Marijine lepe zglede posnemajmo in večkrat prihajajmo tu sem jo počastit s pobožnimi misli, z molitvijo in ss. pesmimi. Pohvalili so med drugim posebej še dva fanta, ki sta za to podobo Marijino prav marljivo dobrotne darove nabirala, ter vse, ki so za podobo ali kinč kaj darovali. Pohvalili so tudi posestnika tega znamenja za to blago delo, da je na svoje stroške znamenje postavil in tem bolj še zato, ker pred to hišo je o Sv. R. Telesu tretji blagoslov in bo to novo znamenje zato prav primérno. Ljudje bili so do solz ginjeni. Konečno so še oprožili blago misel poslušalcem, da bi bilo prav želeti, naj bi tudi v Spodnji vasi, kjer se opravlja četerti evangelij, sedaj leto enako slovesnost obhajali. To seme je padlo v dobro zemljo, ter bo iz njega zrastle, ako Bog dá, do sedaj leta tudi novo znamenje. Poslednjič bile so še pred znamenjem pete litanije. — O Lurška Mati Božja, prosí za nas, zdaj in sleherni čas: Ne smem opustiti, da nebi pohvalil, pa ne le jaz, ampak celo občinstvo, podobarja g. Jož. Grošeljna, da je to podobo izdelal tako lično in pa po nizki ceni: za 70 gld. Enaka je ljubljanski pod Rožnikom, ki sem imel srečo jo viditi, samo da je malo manjši. Iz kamna izdelana je, in tehta 280 kl.

Zvonček iz Zagreba. (Zagrebske cerkve). (Konec.)

Cerkva Device Marije, stoljno-kapiteljske župnije — je vsa zunaj in znotraj prenovljena; v notranjem je vkusno in prijetno slikana, altar je krasno in umetno marmorato delo. Ta cerkva je zagrebškim katolikom posebno priljubljena in obilno obiskovana. Frančiškanska cerkva se prenavlja in prezbiterija z okni vred v prvotnem gotiškem slogu. V tej cerkvi je prav dobro vreden in vojen tretji red sv. Frančiška z velikim številom udov; posebno se mesečni redovni shod obhaja vse hvale in posneme vredno, prav slovesno, v velik prid dušam udov in družih kristjanov. Cerkva sv. Marka se je o mnogih časih prenavljala in v prvotni gotiški slog postavila. Prav lepa je, vse okna s slikami na steklu. Cerkva sv. Petra je prav lepa, stene vkusno slikane, posebno krasen in prijeten je veliki oltar. Cerkva usmiljenih bratov, v bolnišnici, je prav prijetno prenovljena; le-tá ima posebno umetno in pretresljivo veliko britko martro. Cerkev usmiljenih sester je vse hvale vredna, tako altarji, spovednice, leca, cerkvene klopi. Okviri križevega pota — so krasno, umetno delo iz terdega dreva, čudovito umetno z vložnimi olupšavami, brez barve, vse naravno in politirano; kaj tacega vse iz dreva se javaljne vidi v Avstriji, in težko kje drugje. — Bil sem v štirih vnanjih kraljestvih, vse znamenite cerkve in kraje sem ogledal; pa tacega lesenega izdelka z vložbo v cerkvah nisem našel. — Cerkve katoliške v Zagrebu so še: sv. Janeza Kerst., sv. Martina, sv. Jozefa, sv. Roka, sv. Katarine in sv. Jurija. Sedaj bodo napravili še dve novi župnijski cerkvi, prvo sv. Blaža škofa mučenca, ki je patron mesta Zagreba; potem pa sv. Križa. Razdelili bodo veliko župnijo sv. Marka na tri.

Posebno lepa je cerkva jedincev ali gerško-katoliška v gornjem mestu, v ulici, ki vodi iz Strosmajervega

šetališča k sv. Marku. Ta cerkva je vsa prenovljena in prezidana; lice te cerkve je napravljeno tako krasno in umetno, da je malo altarjev po cerkvah taci; lepi marmorni stebriči, vmes pa na vsaki strani velike podobe iz mozaika predstavljajo ss. brata Cirila in Metoda, apostola Slovanov. Zgoraj Kristus odrešenik sveta, na vsako stran, na jedni sv. ap. Peter, na drugi sv. ap. Pavel — vsi iz mozaika; notranji lepoti cerkvenih stén, podob, krasnim pregrajam s sv. podobami pred vel. altarjem — tem krasotam se ni moč načuditi, to je, njihovi lepoti, vmérjenosti in pobožno-verní prijetnosti. Ako se kedo potrují v Zagreb, naj obiše to krasno cerkvo zjedinjencev, naj opazuje pri službi Božji po jutrovem obredu, da vidi in spozná naše brate poedinjene slovaue, gerško-vzhodnje kristjane, združene v jedinstvu vere in poglavarstva z večérno, latinsko-rimsko Cerkvijo.

Čudo lepo cerkvo imajo tudi razkolniški kristjani ali „gerkoiztočni“. Ti dvé cerkve, akoprav ne največji; vendar ste naj lepše izmed vseh zagrebških. Tudi v to poslednjo razkolniško grem včasí pogledat. Vselej mi solze tekó, da bi se Gospod usmilil razkolnih naših bratov, da bi vsi imeli eno pravo Mater sv. katol. Cerkev; vsaj so po narodu z nami jednaki, po veri pa naj bližji, izmed vseh družih ver na svetu. Večkrat prav serčno molim k Mariji, edini Materi Božji, za poedinjenje. O, da bi verni pobožni kristjani, posebno pa redovne osebe, in kateri so v pobožnih cerkvenih bratovščinah, goreče in še posebno večkrat molili sveti rožni venec za poedinjenje vzhodnje razkolne cerkve. Kje so oni, da bi to reč priporočali in pojasnili, posebno iz pridižnice!

Iz Macedonije nam je po čč. oo. Lazaristih od prečast. g. Bonetta, škofa v Tesaliji, došlo naslednje znamenito pisanje.

Salonik, 8. maja 1887.

Gospod vrednik!

Gospod Nežmah, moj sobrat v Ljubljani, mi je ravno poslal znesek 507 gld. 30 kr., ki ste Vi jih blagovolili izročiti mu za naše misijone in djanje med Bulgari.

Sprejmite, gospod vrednik, mojo naj odkritoserčniši zahvalo.

V Avstriji se bode morebiti čudno zdelo, ko bodo slišali, da odmenjena cerkev ss. Cirila in Metoda, ki se ima povzdigniti v Saloniku, ni še zidana. Obširno zemljišče, na katerem se ima ta cerkev zidati, in velik del gradiva, odmenjenega za stavbo cerkve — to je vse, kar imamo pokazati svojim blagodušnim dobrotnikom, ki so z darovi odgovorili na naš klic do njih dobrote.

V misijonu, kakor je v Macedoniji, kjer je vse še le v začetku, je bilo treba v prvo poprijeti se naj nujnišega, varno postopati in dobro vterditi bulgarske katoličane, jih braniti zoper nasprotnike in spreobrnjene Bulgare poživljati v katoliški veri. Ako bi bili vi, ki nam jih je odperla previdnost Božja, porabili v stavbo velikanske cerkve, ne gledé na potrebe spreobrnjenih katoličanov, bi se bili postavili v nevarnost, da bi po dozidanji cerkve pa ne imeli vernikov.

Ktere so bile naj tesnejše potrebe misijona v Macedoniji?

1. Bulgarški misijon vseskozi pogreša podučeni duhovnov.

Vse spreobrnjene vasi so bile izročene iz razkolstva spreobrnjenim duhovnom in ravnosledno nevednim in obteženim s skerbmi za svoje družine.

Zloraba razkolska: dopuščati sv. Obhajilo brez razločka in brez spovednega zakramenta, se je terpela tudi še pri že spreobrnjenih Bulgarih.

Izmed 65 spreobrnjenih duhovnov sta imela samo dva navado spovedovati se po enkrat na leto.

Še dosti družih zlorab in razkolniških vraž je bilo v navadi.

Da se odpravijo te božjeropne vraže, je bilo potreba reformirati duhovstvo bulgarskega obreda.

Pričeli smo bulgarsko semenišče, pa nas je stalo veliko mučnih stroškov; 50 gojencev je sprejetih in dve leti je semenišče v svoji delavnosti. Upamo, da v kratkem bomo mogli bulgarski cerkvi dajati dobrih duhovnov.

2. Za misijonsko delo med Bulgari je bilo neogibno potrebno podučevati nove spreobrnjenjence. Moral sem v eni središčnih vasi kupiti hišo, ondi postaviti misijonarjev, da obhajajo misijone po vaséh.

3. Šole za deklice so se čisto pogrešale. Pričeli smo za zedinjence šolo v eni vasi z 10.000 stanovniki, in izročili smo jo Sestram kerščanske ljubezni.

4. Rusi in Greki tudi sami zderžujejo brezplačne šole po katoliških vaséh; in da bi mi mogli obvarovati katoliško mladino strupa razkolniškega, smo napravili 30 katoliških šol po vaséh. Te šole, kakor tudi vse druge, so popolnoma v naši oskerbi.

5. Pregarjanja od strani grekov in eksarhistov so neprenehljive in sam Bog vé, koliko stroškov vse bo še treba, da branimo to malo čedo.

Vstanova in ohranitev vsih teh naprav je povžila vse prihodke do tega dné. Mi pričakujemo od božje previdnosti pomoči, da zamoremo začeti in dokončati delo ter zidanje cerkve ss. Cirila in Metoda.

Vaš preponižni sluga

Avgust Bonetti s. r., (naslovni) škof Sardiški
(in prednik misijonske hiše v Saloniku).

Huda vest.

V neki vasi na gornjem Avstrijskem na meji proti Češki sedel je urar v svoji delavnici. Kar zagleda iti orožnika proti svoji hiši; nato skoči urno skozi duri in na prosto. Ko je prišel orožnik v hišo in vprašal po njem, je žena odgovorila, da je šel po opravkih. Ne da bi še kaj omenil, je odšel orožnik. Ko se je mojster nekoliko oddahnil, šel je k županu in potem k sodniji, da bi zvedel, kedo je poslal žandarja, da bi ga prijel?! A nikjer niso vedeli, kaj o tem. Poslali so po žandarja, da bi ga vprašali po vzroku. „Zakaj ste me hoteli tisti dan prijeti, kedo vam je ukazal?“ „Da bi vas jaz prijel?!“ pravi orožnik, „kaj vam se na misel pride. Jaz sem le hotel vam uro izročiti, da bi jo mi bili popravili, ker vas je meni nek tovariš priporočil.“ —

A nekoliko časa potem je pa prišel zopet nek orožnik v resnici po urarja, ter ga odvedel v zapor, ker je bil po krivem prisegel pred nekaj časom. — Vidite, kaj dela vest?

Sveti Janez Kerstnik.

Tam v puščavi oznanjuje
Post, pokoro, mlad svetnik,
In z vodo ljudi kerščuje
Sveti Jezusov kerstnik.

Ojstro tú živí, spokorno,
Dasi vsega greha prost;
On oblači se uborno,
Ljubi naj ojtřejši post.

K njemu so ljudje hodili,
Kjer učil jih je zvestó,

Naj bi v kerstu se omili
In zoreli za nebó!

Vsi, ki so ga poslušali,
So častili ga odslej;
Večkrat pa so ga vprašali:
„Kdo si človek, nam povej?“ —

Si mar prerok, al Mesija?
Daj odgovor že nam svoj;
Stiska, glej, nas hudobija,
Uk pretresa zló nas tvoj! —

„Jaz sem glas, ki vam upije:
Delajte pokore sad;
Vsak pregrehe naj izmije,
Bodi si že star, al mlad!

Ravna bodo vsa naj pota,
Čisto bodi vse, povsod;
Grehov zginja zdaj naj zmota —
Jezus bliža se Gospod!

Kar je krivo, bodi ravno,
Vse napačno se pravnaj;
Kar smo čakali že davno —
Prišel je Mesija zdaj!

Glejte, On je že med nami,
Doslaj pa še vam ne znan;
Vsak naj torej se predrami:
Prišel je rešenja dan!“ —

Tam v puščavi oznanjuje
Post, pokoro, mlad svetnik,
In z vodo ljudi kerščuje
Sveti Jezusov kerstnik.

Tam svarí in opominja:
„Delajte pokore sad;
Vsa hudoba naj izginja —
Oua duši je propad!“ —

Pride k Janezu v puščavi
Tudi Jezus, Rešenik;
Ves ponižen pa mu pravi:
„Kersti Janez me Kerstnik!“ —

„Kralj svetlosti nezrečene:
Jaz sem le červiček, perst;
Kerst zahtevaš Ti od mene —
Meni se spodobi kerst!

Nisem vreden, da odvežem
Ti jermene obuvál,
A po tem pa naj jaz sežem,
Da bi Tebi kerst podál?“ —

Tako Janez odgovoril
Je Gospodu oni dán,
Tako je napuh zamoril,
Ki je vzrok duhovnih rán.

Množici, ki tam je stala,
Reče: „Ta je Rešenik;
Naj mu bode večna hvala,
Ki svetnikov je Svetnik!“

Tam stoječim ga kazáje,
Pravi: „Ta je Rešenik;

On vse milosti nam dáje —
Pa bo tudi naš Sodnik!“

„Glejte Jagnje, ki odjemlje
Grehe in vse zló svetá;
Glejte, Rešenik je zemlje
In pa pravi Bog le-tá!“

Tako lepo je razverstil
Janez svoj dél govora;
A potem pokorno kerstil
V Jordanu je Jezusa.

In ko v kapljice vodene
Stópi Jezus v kerstni stóg,
Svetu zdaj se razodene
Tamkaj trojedini Bog!

Ivon Zarnik.

Razgled po svetu.

Zagreb. Zagrebške gospodičine so osnovale poseben odbor, da po svoje proslavé petdesetletnico sv. Očeta. Izdale so poziv naslednje obsega:

„Z veseljem in radostjo se pripravlja celi svet, da kar mogoče dostojno obhaja zlato mašo duh. Očeta vseh kristjanov, papeža Leona XIII.

Vsi kerščanski narodi skušajo s spominki in darovi, če tudi neprimernimi tolikim čednostim Njegove Svetosti, pokazati svojo detinsko vdanost in zaupanje.

Tudi ženski spol, kteremu so sv. Oče vsikdar pravični sodnik in zagovornik, pripravlja že marljivo in z vnemo v Avstriji, Francoski, Belgiji, Italiji in po drugih deželah izdelke, s kterimi hoče izraziti svojo ljubezen do sv. Očeta.

In Hervatice, hčere zemlje hervaške, kteri sv. Oče ob vsaki priliki skazujejo svojo naklonjenost, nočejo zaostati pri tem splošnem navdušenju. V ta namen so v Zagrebu, v stolnem mestu Hervaškem, pod zavetjem prevzvišenega kardinala in nadškofa in centralnega jubilejnega odbora začele delo, ki se bode poklonilo sv. Očetu v imenu Hervatic.

To delo je šarenica (pogrinjalo za tla), vezena v narodnem slogu in namenjena za privatno kapelo Nj. Svetosti. Da bo darilo toliko krasneje, zbirajo se darovi po vsej Hervaški ter se pn. slavno občinstvo prosi za blagovoljne doneske, ktere bodo s hvaležnostjo sprejemale odbornice „dekliškega jubilejnega odbora.“

Odbori v namen proslavljenja papeževe zlate maše so se sestavili tudi v Terstu, v Mariboru, v Celovcu. Kaj pa Slovenci in Slovenke verne Kranjske? —

Egipt. Iz Suvakima naznanja škof Frančišk Sogaro nektere prav vesele novice. 24. sušca se je vernil v Suvakim zopet eden misijonskih jetnikov, namreč č. brat Izidor Locatelli. Neki dober koptovski terzovec mu je oskerbel priliko, da je ubežal izmed Mahdijevcev. — Šola redovnih Sester v Suvakimu ima že 50 dečkov in prav dobro napreduje med mohamedani. Celo Gadi, naj višji verski oblastnik mohamedanstva v deželi, je bil prišel ogledat katoliške šole in jih je pohvalil. To je obudilo veliko začudovanje med ondotnimi domačini in nadjajo se dobrega sadú iz tega. Dozdaj so v najetem poslopji, namérjajo pa zidati hišo, cerkev, šole in morebiti malo bolnišnico.

V Kairi so po dveletnem pripravljanji kerstili zamurca iz rodú Šilukov in njegovo ženo. Njun 6letni

sinček, ki je bil že poprej keršen, od samega veselja ni vedel, kaj bi počél.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

V splošnji namen so za mesec junij priporočene v molitev

kerščanske družine.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. očeta papeža.)

Z besedo in v dejanji je naš Zveličar kazal posebno ljubezen in skerb za družino: On sam je stopil med ljudi kot ud Svete družine; hotel je s tem celemu svetu podati najlepši izgled kerščanske družine. Poterdil je postavo, ki ukazuje zakonskim zvestobo, otrokom pa pokorščino do staršev, in zakon, ki je véz vsake družine, je proglasil za nerazrušljiv. Otrokom je bil Kristus poseben prijatelj; male je k sebi klical in jih blagoslovljal; malim je obljubil nebeško kraljestvo, velikim pa le tedaj, ako postanejo, kakor otroci; branil jih je pred pohujšljivci in zapeljivci, katerim je zažugal najhuje kazni; in karkoli kteremu izmed malih storimo, to sprejme ljubi Zveličar, kakor da bi bili to njemu storili. Tako je ljubil Kristus otroke, ki so glavni namen, nekako središče vsake družine; kajti prva in najiminitnejša naloga družino je: izrediti nov rod v strahu božjem, v keršanskem življenju; otrok je oni zaklad, katerega mora družina varovati z vso skerbjo in vestnostjo.

Zato se je naš Gospod, pravi Bog in človek, druga božja oseba, toliko ponižal, da je sam v lastni osebi nam blagovolil pokazati izgled dobrega otroka, ki je pokoren svojim staršem in raste kakor v starosti, tako tudi v modrosti in milosti pred Bogom in pred ljudmi. Po tem vzoru, po našem Zveličarji samem, morajo kerščanski starši vzgojiti svoje otroke. Keršanski oče in keršanska mati naj gledajo na izgled sv. Jožefa in blažene Device Marije, matere našega Odrešenika; nju naj kličejo na pomoč, da bi mogli biti kos svoji težki nalogi. Le s pomočjo milosti božje bodo v stanu, posvetiti sami sebe in svojo družino.

Sv. apostelj Pavel uči, naj bo žena možu podložna, kakor je podložna sv. Cerkev Jezusu Kristusu; mož pa naj ženo ljubi, kakor ljubi Kristusu svojo Cerkev, za katero je pretil svojo drago kri; to bo tudi na otroke vpljivalo in tudi oni bodo pokorni staršem po nauku ravno tistega aposteljnega, in za plačilo svoje pokorščine jih bo Bog blagoslovil in storil sodediče Jezusa Kristusa v nebesih.

Tako družino Bog hoče imeti.

To tudi dobro vedó naši sovražniki in zato hočejo družino z nevéro in razuzdanostjo pogubiti, češ: Nevéra naj ljubezen v družini ohladi, razuzdanost in strast naj jo popolnoma ugasí; z vero ob enem zgine iz družine tudi medsebojno spoštovanje in ljubezen. Komur ni nobena reč sveta, ta tudi za najsvetejšo véz ne bo maral. — Kedar se pa še razuzdanost vgnjezdí v družini, potem se ta véz popolnoma razruši; o kaki družini se več ne more govoriti, kjer ni več zvestobe, spoštovanja, ljubezni. Popolni pogin človeške družbe bi bil žalostni nasledek vsega tega. —

Iz očitnega življenja je kerščanstvo po mnogih krajih že spodrinjeno; na Francoskem se že imé Božje ne smé imenovati po šolskih knjigah. Družina je pa većinoma še naša; to si moramo ohraniti in s pomočjo družine zgubljeno nazaj dobiti. V družini naj dobi véra in čednost svoje zavetje, potem tudi brezverske šole ne

bodo mogle dosti škodovati. Oče naj bo terden v veri, kakor skala sredi viharja; s svojo vero in lastnim izgledom naj vzgoji terdne, stanovitne značaje za pozneje, huje čase in silneje viharje; mati naj s svojo ljubeznijo in neomahljivo zvestobo do Boga obvaruje otroke vsacega škodljivega strupa; otroci pa naj se sami rešijo pogube s pokorščino in otročjo ljubeznijo do staršev. —

Ker je družinsko življenje tolikega pomena, smemo zaupati v Gospoda; On ne bo tega druzega zaklada svojega presv. Serca prepustil sovražniku; in to tem manj, ako ga bomo zato goreče in z zaupanjem prosili. Naj tedaj v mesecu juniju, ki je posebno posvečen presv. Sercu Jezusovemu, vsak moli za kerščansko družino. Da bo pa ta molitev uslišana, naj poprej vsak od svoje družine odstrani vse, kar bi jo moglo pred Bogom omadeževati, kakor: opravljanje in obrekovanje bližnjega, nemir, prepire, nekerščanske družinske nereda, slabe knjige, pohujšljive slike i. t. d. Ni zadosti, da oče in mati kerščansko živita, temuč morata tudi vso svojo družino kerščansko izrejevati, zaljšati jo s kerščanskimi čednostmi, kakor pravo kapelico presv. Serca Jezusovega.

Posebni nameni za mesec rožnik (junij.)

16. S. Beno. „Duhovni in komunikanti“; stanovitnost v redovniškem stanu; da bi se po mestih osnovala marijanske kupčijske kongregacije.

17. Ss. Adolf in Botolf. Za zatertje brezverstva na vseučiliščih; vatanovitev neke marijanske kongregacije; človek v hudih skušnjavah.

18. S. Frančišk Regis. Za vedno večje razširjenje dela sv. Frančiška Regisa; podivjana mladina po mestih; bolan dušni pastir.

19. Praznik presv. Serca Jezusovega. Avstrijski cesar; Tirolsko; vse bratovščine Serca Jezusovega in njeni udje.

20. S. Silverij. Za razširjanje katoliškega časopisja; več zavolj vere zatiranih vradnikov in učiteljev; več dijakov.

21. S. Alojzij Goncaga. Dijaški zavodi jezuitski; za duševno pomlajenje gimnazijcev po duhov. vajah; bolnišnice.

22. S. Pavlin. Važne duhovske zadeve; za pravo kerščansko prijateljstvo med delavci; vdove.

23. S. Edeltruda. Ženski samostani in njih odgojilnice; za obujenje kerščanske dobrotelnosti; kristjan v britkih skušnjavah.

24. S. Janez Kerstnik. Mnogo polovičarjev in nestanovitnežev; da bi se mladina učila zatajevanja; neka marijanska kongregacija. (Konec nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priporočne N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomora, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Sin priporoča svojega očeta v dušnih zadevah za pomoč. — Priporoča se bolna oseba in neka bolna deklica za pomoč. (Op. Sv. maša bo opravljena. Vr.) Zahvala se naznani po Zgodnji Danici.

Zahvala in prošnja.

Neka mati še s prav malimi otroci, ki je bila zelo nevarno bolna, da ni bilo več upauja, da ozdravi, je

zdaj, ko smo molili devetdnevnicu in rabili lurško vodo, iz smertne nevarnosti. Priserčno se zahvaljuje Lurški M. D. in priporoča se v bratovsko molitev in za terdno upa, da ji bode naša ljuba Gospa presv. Serca sprosilala ljubo zdravje.

Zahvale.

Napadla me je bila huda želodčna bolezen. Več mescev sem bil v smertni nevarnosti. Opešal sem bil popolnoma. Nikdar ne bode zdrav, so sodili ljudje; tudi sam sem bil obupal nad zdravjem. Ko me je bolezen najhuje stiskala, sem se zatekel z zaupljivim klicem k presv. Sercu Jezusovemu, k Naši ljubi Gospoj presv. Serca in k sv. Jožefu. Molili so tudi drugi verniki zame; in pokazal se je vspéh molitve. Ozdravel sem. da morem zopet nastopiti službo. Hvaljeno bodi presv. Serce Jezusovo za to očitno pomoč; slava Mariji: stori, da bodo vsi k Tebi pribežali (sv. Alfons L.), ki si „zdravje bolnikov“; čast sv. Jožefu, velikemu pomočniku! Ob enem pa hvala tudi sv. Frančišku in sv. Antonu za dobljeno pomoč.

V Ljubljani, 5. junija 1887.

Fr. Rihar,
duhovnik.

Imel sem več mescev hudo bolno mater, ter nisem upal, da bi se kdaj ozdravili. Ta čas se je pričela pobožnost 9 torkov k sv. Antonu; začel sem pobožnost, in kmalo jim je bilo bolje; zdaj so popolno zdravi. Bil sem sklenil, ako bom uslišan, v Danici razglasiti, in toraj naznanim to veliko doseženo dobroto. Hvala Bogu in svetemu Antonu!

J. Sk—c.

Listek za raznoterosti.

Mesec rožnik posvečen je presv. Sercu Jezusovemu. Posvečuj ga pobožno, bogoljubno. V zalogi ima gosp. Ničman lep molitvenik, ki se glasi: *Presveto Serce Jezusovo*. Spisal J. Dolenc. Obsega 388 str. V tem, času primernem in najsvetejšem Sercu posvečenem molitveniku, nahajaš razne pobožnosti, vaje, nauke in mnoge molitve v čast presv. Sercu Jezusovemu; pa tudi razne pesmi. Naj bode toraj ta molitvenik vsem častivcem Jezusvega Serca toplo priporočen. Cena v usnji vez. 90 kr. z zlatim obrezkom 1 gld. 20 kr.

Letošnji ljubljanski gg. novomašniki bodo prejeli: 3. jul. subdijakonot, 7. jul. dijakonat, in 10. jul. presbiterat.

Vse krađe. Iz Prestica na Češkem je pobegnil neki opravnik, potem ko je zapravil do 10.000 vradnega denara.

Šolsko leto končá gimnazija 9. mal. serpana (jul.); prične se ta dan matura; ljudske in druge šole se končajo 15. mal. serpa.

Papežev deržavni tajnik je postal kardinal Marijan Rampolla del Tindaro, ki je bil rojen v Siciliji l. 1843.

Nové orglje sta undan postavila v Litiji brata Zupana iz Kamne gorice. Ogledala in pohvalila sta jih strokovnjaka, gosp. A. Förster in P. Angelik. Pervi je spisal tudi prav vgodno kritiko. Orglje imajo v manuvalu 8 spremenov, v predalu dva, oktavne in pedalni sklepe itd., in mehanika je nove naredbe, ktero posebno hvalijo. Stanejo 1300 gld.

Nemško. Nemški listi živo popisujejo, kako se luterski veri in nemškemu jeziku po baltičkih okrajinah sila dela od ruskih vradnij. Kaj si misli pri tem Bismark, ki na Pruskem Poljcem Slovanom podobno silo dela?

Kaj je treba pogledati, da človek spozná, kako ostudna je prevzetnost? ... Odgovor: Dosti je: pogledati prevzetnega človeka.

Zagrebski bogoslovci bodo 14. rožnika obhajali 50letnico, odkar je ustanovljeno njihovo društvo: „Sbor duhovne mladeži Zagrebske.“ Zjutraj bodo imeli slovesno sv. mašo v cerkvi nadškof. semenišča in potem dopoldanske in popoldanske slovesnosti v govorih, glasbi, in poslednjič igrokaz.

Škofjski list št. IV je prinesel: 1. Pastirski list, v katerem se oznanjuje zlata maša sv. Očeta Leona XIII; 2. od sv. Očeta papeža podeljene odpustke za treznostno bratovščino Sv. Družine.

Birma in škofovo obiskovanje v mescu rožniku: 18. rožnika Št. Vid pri Vip.; 19. Vipava; 20. Šturija; 21. Černi verh; 22. Idrija; 23. Žiri; 24. Poljane; 25. Železnike; 26. Stara Loka.

Same posebnosti. Šivilja Josefina Dada v Milanu je prišla v prav veliko zadrego in revščino, tako, da je mogla vse svoje imetje zastaviti, da se je pri življenji ohranila. Slednjič se je odločila prodati še zadnje, namreč staro podobo, katero je podedovala po svojih stariših in jo je zarad tega imela v veliki časti. Čez dolgo časa našla je kupca, kateri ji je iz usmiljenja dal za njo 1 frank. to je, kacic 45 soldov. Na pepelnično jutro pride kupec zopet k šivilji in ji reče: „Ne ustrašite se, kajti prinesem vam veselo novico. Nek človek, ki je spoznal vrednost podobe, mi je dal zanjo 4000 frankov. Tu imate denar, kateri je vaš; dajte tudi meni nekaj za moj trud.“ Šivilja je dala poštenemu možu takoj polovico.

Kaj ne, da taka radodarnost, tako dragocena podoba, in taka poštenost: to so same posebnosti.

Odpustki pri družbi treznosti v čast sv. Družine.

I. Popolen odpustek zadobé udje, ako se s spokornim srcem spovedó in presv. Rešnje Telo prejmejo:

1. Na dan sprejetve v družbo.
2. Vsako leto v praznik brezmadežnega spočetja D. M., ali pa med osmino, če svojo farno (družbino) cerkev obiščejo in ondi pobožno molijo v namen sv. Očeta.
3. Ob smertni uri, ako ss. zakramente vredno prejmejo, ali, če bi bilo to nemogoče, da vsaj skesano in pobožno kličejo sv. ime Jezus, z ustmi ali vsaj v srcu.

II. Nepopolne odpustke dobivajo udje:

1. Sedem lét in sedem kvadragen štirikrat na leto, če obiščejo farno cerkev ter ondi skesano molijo. Te štiri dni si smé s škofovim dovoljenjem vsak družtvenik sam izvoliti.
 2. Šestdeset dni vsakokrat, kolikorkrat so pri sv. maši ali pri kakem drugem cerkvenem opravilu; — kadarkoli se vdeležé kake cerkvene procesije; — kolikorkrat spremijo presv. Rešnje Telo v procesijah, ali kadar se nosi k bolnikom; ali če presv. zakramenta spremiti ne morejo, da le molijo Oče naš in Češčena-Marijo, ko se z zvonom znamenje dá; — kadar za ranjke ude te družbe molijo pet očenašev in pet češčenamarij; vselej, ko storé kako drugo dobro delo.
- Vsi ti odpustki (popolni in nepopolni) se smejo tudi nakloniti dušam v vicah. (Leon XIII 12. maja 1887.)

Duhovske spremembe.

V Ljubljanski škofiji: Preč. g. Jan. Koprivnik je dobil dekanijsko faro Verhniko. — Č. g. Jož. Rome bode oskerboval faro Podzemeljsko. — Č. g. Ant. Žgur se je odpovedal fari Loški potok in bode oskerboval duhovnijo Ledine. — Č. g. Ant. Jaklič, vojaški duhoven, kaplan na Verhniki, je poklican v c. kr. vojaško službo v Inomost. Prestavljeni so č. gg.: Gothard Rott iz Cirknice na Verhniko; Lor. Oblak s Cerkelj v Mošnje; Fr. Gregori z Breznice v Predoslje; Fr. Rihar, bivši v pokoju, za benef. v Kropo. Č. gg. župnika Fr. Levičnik v Polji in Ign. Tavčar pri S. Križu, se podasta v pokoj. — Razpisane so duhovnije: Sava, Loški potok, Št. Gothard, Studenec, Polje — vse do 3. mal. serp.; poslednjič Sv. Križa pri Kost. do 10. m. serp.

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Čast. g. župn. Fr. Vohinec 1 gld. 50 kr. — Čast. g. duh. pastir Fr. Tavčar 2 gld. — Prečast. g. župnik in zlatomašnik Jak. Poličar 5 gld. — Čast. g. Antou Kukelj 3 gld. — J. Z. R. 10 gld. — M. Š. R. 2 gld. — G. Fr. G. 1 gld. — Čast. g. kaplan Fr. Mekinec 2 gld.

Za sv. Detinstvo: S Št. Jurja pod Komom po čast. g. župniku Leop. Gestrinu 5 gld. 20 kr. — Č. g. Ant. Kukelj 1 gld.

Za Danski misijon: Č. g. Fr. Erjavec 5 gld. — Č. g. Fr. Tavčar 2 gld. — Čast. g. župnik Fr. Vohinec 1 gld. 50 kr. — Č. g. kaplan Fr. Dolinar v Borovnici 2 gld. — Č. g. kat. J. Smrekar 2 gld. — Neimenovana 30 kr. — Marija Keržič 1 gld. — Soričani zopet 1 gld. 40 kr. — Č. g. župnik Ant. Čibašek 3 gld. — † M. S. 3 gld. — „Bratovščina sv. rožnega venca v Št. Rupertu pošlje mali kamniček, da se pozida cerkev Kraljici rozenkraneki v Kodanji na Danskem“, 26 gld. — Preč. g. dek. Mart. Skubic 3 gld. — Č. g. Jož. Skubic 2 gld.; č. g. Sim. Pristov 2 gld. — J. Č. 1 gld. „za en kamniček za cerkev Marije Kraljice sv. rožnega venca.“ — Z gorjega Tuhinja nabirke po čast. gosp. župniku Ferd. Kogejju 8 gld. 30 kr. —

Za pogorelce na Godešičah: Fara Srednja v Boh. po č. g. župniku M. Zarniku 27 gld. — Čast. g. Ant. Kukelj 1 gld.

Za pogorelce v Strahinji pri Naklu: Fara Srednja vas v Boh. po čast. g. župniku M. Zarniku 27 gld. — Č. g. župnik Ant. Čibašek 3 gld. — † M. S. 3 gld.

Za afrikanski misijon: Neka oseba iz Lozic 1 gld. — M. M. 1 gld. — P. M. 1 gld.

Za katol. misijon g. Gatt-a v Palestini: Čast. gosp. župnik St. Šranc 2 gld.

Za cerkev v Solunu: Č. g. župnik St. Šranc 1 gld.

Za opravo ubožnih cerkev naše škofije: Hotič po čast. g. župniku M. Absec-u 7 gld. — Gospa grofinja Hermina Auersperg-ova 6 gld. — Neimenovana 40 kr. — Iz Dobrepolja pri Lašičah 5 gld. 79 kr. — Iz Zagorja pri Savi 19 gld. — S Teržiča 20 gld. — Iz Kostanjevice 19 gld. 68 kr. — S Kranjske Gore 21 gld. 75 kr. — Iz Podbrezja 31 gld. 6 kr. — Z Lozic 15 gld. — S Kočevja 43 gld. — S Svibnega 16 gld. — Iz Polja pri Ljubljani 4 gld. 20 kr. — S Černega verha nad Polhovim gradcem 16 gld. 62 kr. — S Čateža pri Savi 15 gld.